

skeligheden af, at Kirkeskatten ikke stiger. Jeg synes, det er ret urimeligt at fremsætte noget saadant, samtidig med at man ved det forelagte Ændringsforslag gør sit til, at Kirkeskatten maa stige ganske betydeligt.

Dermed skal jeg anbefale at stemme mod de af Flertallet stillede Ændringsforslag med Undtagelse af enkelte vedrørende det københavnske Forslag.

Carlsen-Skiødt: Lige siden vi fik de kirkelige Lønningslove, dels ved Loven af 1919 og dels ved Revisionen af 1922, har det været anerkendt i alt Fald i vide Kredse, ogsaa indenfor store kirkelige Kredse, at de Lønninger, som den Gang blev budt Folkekirkens Præster, særlig paa det laveste Lønningstrin, ikke laa i Plan med det, der krævedes af Arbejde og Uddannelse af de vedkommende Mænd, for at de kunde gaa ind i disse Stillinger. Dette har været almindeligt anerkendt, og det vil jeg gerne til en Begyndelse understrege. Naar man kræver af en ung Mand, at han skal ofre 8—10 Aar paa en Uddannelse, der koster betydelige Beløb, kan man anstændigvis ikke byde ham paa det laveste Løntrin 3 140 Kr. og en Slutløn af 5 600 Kr. Hvis man vil opretholde disse Lønninger for de lavest lønnede, maa man ogsaa være klar over, at Tilgangen til det teologiske Studium i meget høj Grad vil blive aftagende, og at man vil komme ind i det, som man med et populært Navn kalder Præstemangel eller Mangel paa teologiske Kandidater. Jeg er nu af den Opfattelse, at vi trænger til en universitetsuddannet Præstestand, og jeg tror, at den største Del af Landets Befolkning har den samme Opfattelse, og saa længe man fastholder dette Krav, maa man ogsaa være villig til at yde en passende Løn, dels paa Grund af Uddannelsen, dels paa Grund af det Arbejde, der kræves.

Nu er der det glædelige, at det har Befolkningen ogsaa forstaaet. I 1925, altsaa for godt et Aars Tid siden, blev der af Landets Menighedsraad afgivet en Udtalelse, som gik ud paa, at Menighedsraadene anbefalede en Lønforhøjelse for Præsteembederne. Denne Udtalelse var tiltraadt af ikke mindre end 1 641 Menighedsraad; der var kun 2 Menighedsraad, der havde stemt imod, og 328 havde overhovedet ikke ud-

talt sig om Spørgsmaalet. Det vil altsaa sige, at langt den overvejende Del af Menighedsraadene har en Forstaaelse af, at her er noget af en Uretfærdighed, som der bør raades Bod paa, og ud fra den Tankegang har de altsaa indsendt deres Begæring om Lønforhøjelse. Jeg synes, at dette har en meget betydelig Vægt, og det har i alt Fald for mit Vedkommende været det, der har lagt det store Lod i Vægtskaalen ved Behandlingen af dette Lovforslag og ved de stillede Ændringsforslag og Underændringsforslag, som er til Behandling i dette høje Ting i Dag. Det staar for mig saaledes: Befolkningen har ønsket en Lønforhøjelse og har henstillet til Regering og Rigsdag at imødekomme dette Ønske, og det er det, der nu sker.

Jeg synes, at dette Ønske har en særlig Vægt, fordi Folkekirkens Præster ikke lønnes af Statskassen, men af en særlig Ligning og en særlig Fond. Naar det ærede Medlem Hr. Povlsen før udtalte, at Kirke-midlerne var Statsmidler, vil jeg blot sige, at det er jo det, man kalder en Paastand, og en Paastand fra min Side i den modsatte Retning vil være lige saa god. Saa længe der ikke foreligger en Højesteretsdom for, om Kirkens Midler er Menighedens Eje eller Statens Eje, er det ikke andet end noget, man kan sige, men det har i Virkeligheden ingen Betydning i denne Sammenhæng. Jeg vil i denne Forbindelse gerne tilføje, at det er betegnende, at for Sønderjyllands Vedkommende har den tyske Regering anerkendt, at Kirkens Midler var Menighedens og ikke Statens. Det forekommer mig altsaa, at det har betydelig Vægt, at Menighederne har udtalt Ønske om en Lønforhøjelse, som de vidste, de maatte betale ved en særlig Ligning, og at de har været villige til at gaa ind under disse Vilkaar.

Det ærede Medlem Hr. Kammersgaard udtalte, at hvis man vedtog disse Forslag, vilde det berede Præsterne store Vanskeligheder i deres Gerning. Det tror jeg ikke. Jeg vil mene, at ingen rettænkende Mennesker vil bruge Vaaben mod Præsterne og deres Gerning af den Grund. De kan rette deres Vaaben mod Rigsdagen, mod de to Partier, som har stillet Forslagene, men at rette deres Vaaben mod Præsterne, som ikke har forlangt nogen Løn-